

Med tamilsagen så vi jo et eksempel på, at en minister og hans embedsmænd rent faktisk administrerede i strid med gældende ret, og den gik ikke. Tamilsagen har klart skærpet opmærksomheden på forholdet mellem ministre og embedsmænd. Embedsmændenes fagforening, Danmarks Jurist- & Økonomforbund, nedsatte således i 1993 en arbejdsgruppe til at se på de fagligt-etiske principper i den offentlige administration, og den betænkning, som arbejdsgruppen afgav i 1993, fastlægger på mange måder en form for standard for forholdet mellem ministre og embedsværk.

Socialdemokratiet er helt enig i arbejdsgruppens synspunkter. Embedsmænd skal kunne rådgive ministeren såvel fagligt som politisk-taktisk og skal også kunne rådgive om forholdet til pressen. Det er ikke mindst vigtigt som en konsekvens af mediernes ændrede rolle og folketingspolitikerenes stigende parlamentariske aktivitet, eksempelvis med hensyn til at kalde ministre i samråd.

Rådgivningsopgaverne er således meget vidtgående, både i indhold og omfang. Det skal være sådan, at ministeren kan modtage en tilstrækkelig og dækkende rådgivning for at kunne varetage sit hverv som minister. Man skal kunne modtage en rådgivning, der svarer til de krav, funktionen indebærer, og det betyder, at embedsværket også giver politisk rådgivning. Sådan er det nu, og sådan vil det også være under kommende regeringer.

Forholdet mellem embedsmænd og ministre har i øvrigt været genstand for et udvalgsarbejde i 1997, og i 1998 afgav udvalget betænkning om forholdet mellem ministre og embedsmænd. Her er relationerne mellem ministre og embedsmænd baseret på interviews. Betænkningen peger i øvrigt også på, at ministeren har krav på både en faglig og en politisk-taktisk rådgivning, og efter Socialdemokratiets opfattelse er det i øvrigt også til gavn for det danske folkestyre, at embedsmændene er i stand til at give deres ministre en ordentlig og tidssvarende rådgivning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Pernille Blach Hansen, om hun ikke er enig i, at der på side 123 i den DJØF-rapport fra 1993, som også statsministeren har henvist til, står de ting, som allerede har været citeret et par gange, nemlig en anbefaling af, at der i praksis bør trækkes en grænse, således at rene partiaktiviteter holdes uden for de

ministerielle systemer, og at der også er en risiko ved, at embedsmændene reelt bliver aktører i det partipolitiske spil, fordi det får uheldige konsekvenser for administrationens integritet og troværdighed.

Kan fru Pernille Blach Hansen bekræfte, at i den rapport, som statsministeren nu har valgt at fremhæve som grundlag for debatten, er det et af de steder, hvor gruppen anbefaler, at man politisk får gjort noget ved tingene, og anbefaler, at man får trukket en klarere grænse? Og kan fru Pernille Blach Hansen endvidere bekræfte, at så sent som i november sidste år meldte professor i offentlig forvaltning, Jørgen Grønnegaard Christensen, ud med nøjagtigt de samme tanker: at der bør trækkes en sådan klarere grænse? Hvis vi kan få en forståelse for, at der er et sådant behov, er der jo et brugbart grundlag for at komme videre og finde ud af, hvor grænsen præcis skal gå.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Pernille Blach Hansen – ja, undskyld min stemme er ikke så god i dag – om Socialdemokratiet ikke kunne se en langsigtet interesse i at få trukket en grænse.

Vi lever jo med den bestandige risiko, at et af de kommende folketingsvalg kunne gå hen og ende med en borgerlig regering. Jeg håber naturligvis ikke, at det sker, men det kan jo ske, og vi ved jo, at de store borgerlige partier her i Danmark er, hvad man kunne betegne som spindoktorpartier. De har jo allerede her i opposition overladt styringen af deres partier til disse spindoktorer, og derfor må man jo formode, at den udvikling, vi ser med den nuværende regerings politiske brug af embedsmændene, kunne blive endnu værre, hvis det skulle ske, at vi fik en borgerlig regering.

Er det så ærlig talt ikke temmelig kortsigtet, hvis Socialdemokratiet nu afstår fra at medvirke til en udredning af det problem? Ville det ikke være mere klogt af Socialdemokratiet, at vi i fællesskab her i Folketinget fik en udredning af det her, som kunne skabe en slags adfærdskodeks, og som også ville være forpligtende for kommende regeringer, hvad enten de er socialdemokratisk eller borgerligt ledede?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil spørge fru Pernille Blach Hansen, om det er bevidst, hun undlader at omtale den massive